

پنج شنبه 12 آبان 7 ذي الحجه 3 نوامبر

وارد کردن امام موسی کاظم(ع) به زندان بصره در سال 179 هجری قمری...

وارد کردن امام موسی کاظم(ع) به زندان بصره در سال 179 هجری قمری امام موسی بن جعفر(ع) معروف به "کاظم" هفتمین امام شیعیان است و در ایام امامتش با حکومت های منصور دوانقی، مهدی عباسی و هارون الرشید، که همگی از سلسله بنی عباس بودند معاصر بود و از تمامی آنان، سختی ها، رنج ها، بیهوشی ها، فراوانی متحمل شد و چندین بار از سوی آنان به بغداد فرا خوانده شد و در حبس آنان قرار گرفت و تنها در دوره هارون الرشید به مدت چهار سال زندانی بود.

هارون در آخرین ماه های سال 179 قمری، جهت استحکام خلافت عباسیان و اخذ بیعت و زمینه سازی لازم برای ولیعهدی فرزندانش، عازم مراسم حج گردید و به علماء، سادات، اعیان و اشراف سراسر عالم اسلام نامه هایی نوشت و آنان را برای حضور در مکه معظمه و بیعت با ولیعهدی فرزندانش فرا خواند.

او پیش از ورود به مکه معظمه وارد مدینه منوره گردید و چند مدتی را در آن اقامت نمود و برای دستگیری امام موسی بن جعفر(ع)، اندیشه کرد و با دولت مردان وقت، از جمله یحیی بن خالد برمکی مشورت نمود و سر انجام به دستگیری اش تصمیم گرفت. زیرا آن حضرت را مزاحم خواسته ها و آمیال شیطانی خویش

می دانست و به هر طریقی می خواست وی را از سر راه خود بر دارد.

بدین جهت روزی که امام موسی کاظم(ع) در کنار قبر مطهر جدش رسول اکرم(ص)

مشغول نماز و نیایش بود مأموران خلیفه وارد مسجد شده و آن حضرت را دستگیر و ظالمانه از مسجد خارج کردند. امام موسی کاظم(ع) هنگامی که با زورگویی و بی نزاکتی مأموران هارون رو برو گردید، متوجه قبر شریف پیامبر(ص) شد و به شکوه پرداخت و گفت: ای رسول خدا(ص)! از امت بدکردار تو، آنچه به اهل بیت می رسد، به تو شکایت می کنم.

مردم که از مظلومیت آن حضرت و زور گویی مأموران هارون به شدت ناراحت و عصبانی شده بودند، با صدای بلند گریستند و آن حضرت را تا مقداری از راه همراهی کردند.

هارون الرشید دستور داد آن حضرت را در غل و زنجیر کرده و سوار بر محملی نمایند و از مدینه به عراق تبعیدش کنند.

وی برای رد گم کردن مردم و گریز از اعتراضات احتمالی آنان، دو محمل ترتیب داد، یکی را به سوی بغداد و دیگری را به سوی بصره حرکت داد و کسی جز مأموران وی نمی دانستند که حضرت در کدام کجاوه است. ولی آن حضرت در کجاوه ای بود که به سوی بصره حرکت کرده بودند. آنان پس از چندین روز راه پیمایی

در روز هفتم ذی حجّه وارد بصره شدند و آن حضرت را به عیسی بن جعفر بن منصور دوانقی، پسر عموی هارون و عامل وی در بصره تسلیم نمودند.

عیسی بن جعفر، آن حضرت را در یکی از حجره هایی خانه خود زندانی کرد و به مدت یکسال در آن زندان، آن حضرت را نگه داشت، و سپس آن حضرت را به بغداد فرستاد.

رحلت سید محمد تقی خوانساری در سال 1371 هجری قمری

خلاصه ای از زندگی این بزرگ مرد عرصه دین و دانش:

ولادت :

ولادت او در سال 1305 هجری قمری در خوانسار رخ داد و در کنف عنایت و حمایت پدر و مادر مهربان رشد و نمو را آغاز نمود.

تحصیلات : تحصیلات مقدماتی را در زادگاه خویش به انجام رسانید تا اینکه در سال 1322 هجری قمری سنین نوجوانی به عتبات عالیات رهسپار و در نجف اشرف محضر بزرگان حضور یافت، تا واقعه ثوره عشرين عراق پیش آمد و او نیز همانند دیگر روحانیان مبارز به امر مطاع مرجع عالیقدر شیعه مرحوم میرزا محمد تقی شیرازی (میرزای دوم) پاسخ گفت و با نیروهای مهاجم به مقابله و مدافعه پرداخت تا در سال 1333 هجری قمری از طرف مزدوران به هندوستان مستعمره وسیع بریتانیا تبعید گردید پس از سپری چهار سال دوران تبعید و گرفتاری در سال 1337 هجری قمری به زادگاه خود باز گشت، و پس از اندکی توقف به اراک منتقل، و در دروس مرحوم شیخ عبدالکریم حائری شرکت جست و به مقام عالی اجتهاد نائل آمد.

اساتید: وی از محضر بزرگانی چون :

1- آخوند خراسانی .

2- سید کاظم یزدی صاحب العروة الوثقی .

3- آقا ضیا الدین عراقی .

4- آقا شیخ علی قوچانی .

5- شیخ عبدالکریم حائری شرکت جست و استفاده های شایانی نمود.

تدریس: چه بسیار از افاضل و مراجعی که از حوزه تربیت و سرپرستی آن مرجع عالیقدر فارغ التحصیل گردیده اند.

یکی از نویسندگان آن روز که تألیف خود را با حال و هوای آن روزگار به نگارش در آورده است و هنوز عطر و رایحه دوران طلبگی از کلمات و لغات آن استشمام می گردد، در مورد فعالیت تدریسی مرحوم خوانساری در حوزه نو بنیاد حائری تحت عنوان (جلسه درس آقا سید محمد تقی خوانساری) چنین می نگارد: این دانشمند عالی مقدار، نظر به آن فکر عمیق و نظر دقیقی که دارند می توان گفت حوزه درسشان مخصوص يك دسته از متبحرین فضلا است و این محضر مقدس در منزل شخصی معظم له صورت پذیر است.

شاگردان :

برخی از شاگردانی که از محضر ایشان استفاده نموده اند عبارتند از :

1- شیخ محمد علی اراکی0

2- شیخ عبد الجواد اصفهانی

3- شیخ راضی تبریزی

4- میرزا ابوالقاسم دانش آشتیانی

5- سید احمد خسرو شاهی تبریزی

6- سید جلال شهیدی محلاتی

7- میرزا رضی تبریزی

8- میرزا عبد الرحیم مدرسی تبریزی

9- سید محمد باقر سلطانی

10- شیخ ابوالمکارم رشتی

11- سید احمد خرم آبادی

12- سید حسین رسولی شمیرانی

13- سید عیسی رسولی شمیرانی

14- حاج آقا عطالله اشرفی اصفهانی

15- حاج شیخ غلامرضا اصفهانی

16- شیخ محمد ولی هرسینی

17- شهید صدوقی یزدی

18- شیخ مهدی صادقی تبریزی

19- سید مطصفی خوانساری

20- سید هادی روحانی

گفتار بزرگان : مرحوم حاج آقا بزرگ تهرانی، در مورد شخصیت ایشان می نویسند : آل خوانسار یکی از دودمانهای علم و دین و زعامت اسلامی در اصفهان و در شهرستان های کشور می باشند .

در شب فوت آن مرحوم سید حسین بروجردی در عالم رؤیا می بیند که سید مرتضی علم الهدی از دنیا رفته است و جنازه او را به قم حمل می کنند وی از مشاهده این رؤیا بسیار متأسف و اندوهناک می گردد و با اضطراب و وحشت از خواب بیدار می شود و انتظار وقوع حادثه ای را می کشد که ناگاه تلفنی به بیت او اطلاع می دهند که مرحوم سید محمد تقی خوانساری در همدان به رحمت ایزدی پیوسته است و جنازه او را به قم حمل می کنند مرحوم سید حسین بروجردی عموم علمای اعلام و محصلین حوزه علمیه قم را برای استقبال و تشییع جنازه آن مرحوم آماده و به استقبال اعزام می دهند و خود نیز به استقبال و تشییع می شتابد و با عظمت و احترام خاصی در بالاسر حرم مطهر حضرت معصومه (علیه السلام) نازل می نمایند و دفنش می کنند.

خصوصیات اخلاقی : هر کدام از مراجع عالیقدر خصوصیات روحی ویژه ای دارند که مخصوص خویشان می باشد یا آن خصوصیت با کیفیت بیشتر و بهتر در آنان جلوه گر می باشد آن مرحوم نیز در قضای حوائج مؤمنین و سعی و تلاش در انجام آنها بی نهایت سعی و کوشا بوده است غیرت دینی و تعصب خاص روحانی و علاقه به حضور در صحنه سیاسی و اجتماعی از ویژگی های آن بزرگ بوده است.

دوران : یکی از حوادث مهم دوران او که شهرت به سزایی دارد، نماز استسقا و طلب بارانی است که در سال 1363 هجری قمری در اثر خشکسالی و بی آبی رخ داد این نماز را که با حضور هزاران نفر از مردم خدا جوی قم انجام داده اند و مردم قم را از قحطی و بی آبی نجات داده اند، بسیار معروف و مشهور است به حدی که ادبا و فضلا را به سرودن شعر واداشته است .

خدمات : مرحوم سید محمد تقی خوانساری پس از فوت شیخ عبدالکریم حائری در آن شرائط بحرانی و حساس که کوچک ترین غفلت و بی توجهی موجب از هم پاشیدن حوزه نو بنیاد حائری می گشت و دشمنان داخلی و خارجی سعی و اهتمام کامل به این امر حساس داشتند همراه دو هم رزم و هم سنگر دیگر مرحوم سید محمد حجت و مرحوم سید صدر الدین صدر، سنگر استقلال و حیات حوزه را حفظ نمودند و با مجاهدات و تلاش های خدا پسندانه در حفظ و نگهداری این یادگار سلف صالح کوشیدند، به حدی که تا ورود مرحوم سید حسین بروجردی و در کنار و معیت او نیز به انجام این امر مهم ادامه دادند و در

این باره لحظه ای را به غفلت و تسامح نگذرانند و توانستند آن را به دست امین بزرگوار دیگری از تبار بزرگان اسلام صحیح و سالم بسپارند.

ایشان در مسأله ملی شدن نفت و موضوع انتخابات دخالت نمودند و در مورد انتخابات با توجه به شرایط خاص آن روز اعلامیه دادند و مردم متدین را به مشارکت مؤثر در انتخابات 11 شهریور ربیع الاول 1371 هجری قمری دعوت نمودند ایشان در دفاع از امر حجاب مشارکت مؤثری با مرحوم سید حسین قمی داشتند.

وفات : او در سال 1371 هجری قمری، هفتم ذیحجه الحرام در شهر همدان به رحمت ایزدی پیوست و با تشییع بسیار با شکوه جنازه او به تهران و از آنجا به قم حمل و در مسجد بالای سر کنار مرقد مرحوم شیخ عبدالکریم حائری مؤسس حوزه و مربی و استاد خویش مدفون گردید.

درگذشت آیت الله حاج میرزا ابوالحسن شعرانی تهрани در سال 1352 هجری شمسی
آیت الله حاج میرزا ابوالحسن شعرانی تهрани از حکیمان و فیلسوفان بزرگ ایرانی تهрани در سال 1352 هجری شمسی درگذشت. آیت الله شعرانی از چهره‌های درخشان دینی و علمی معاصر کشورمان بشمار می‌رود. ایشان به زبانهای فرانسوی، عربی و انگلیسی تسلط کامل داشت و ازدانش گسترده خویش در این سه زبان در ترجمه و تألیفاتش استفاده فراوان کرد. از آثار آیت الله شعرانی می‌توان «راه سعادت و نفايسُ الفنون» را ذکر کرد. آیت الله شعرانی در علوم ریاضی، نجوم و ادبیات نیز استادی توانا بود و در حوزه علمیه قم سالها تدریس می‌کرد.

درگذشت میرزا حسین خان خضوعي از استادان آواز و موسيقي در سال 1323 هجری شمسی
میرزا حسین خان خضوعي مشهور به ساعت ساز از استادان آواز و موسيقي ایران در سال 1323 هجری شمسی درگذشت. ساعت ساز به موسيقي علمي و عملي زمان خود مسلط بود و با نواختن تاريخ آشنائي کامل داشت. میرزا حسین ساعت ساز با هنرمندان عرصه آواز ایران چون مرحوم بنان و طاهرزاده مجالست داشت و همواره بین آنان بر سر موسيقي ایرانی و تغيير و تحول آن بحث و مناظره می‌شد. میرزا حسین خان ساعت ساز علاوه بر صدایی زیبا و دلنشین؛ خلقي خوش و اخلاقي پسندیده داشت و آنچه می‌دانست بی‌دریغ و سخاوتمندانه در اختیار شاگردانش قرار می‌داد.

تولد آندره مالرو نویسنده معروف فرانسوي در سال 1901 میلادي
آندره مالرو نویسنده معروف فرانسوي در سال 1901 میلادي در پاریس به دنیا آمد. مالرو بعد از اتمام تحصیلات متوسطه به مدرسه زبانهای شرقی وارد شد و زبانهای فارسی و چینی را آموخت. مالرو از 19 سالگی نوشتن آثارش را آغاز کرد و از اولین آثار او می‌توان سرزمین بیگانه را نام برد. آندره مالرو در طول عمر 75 ساله خود سفرهای متعدد به کشورهای مختلف کرد و در این سفرها بیش از همه شیفته تمدن کهن ایران و شهر زیبا و دیدنی اصفهان شد. بطوریکه چهار بار به ایران سفر کرد. مالرو در جنبش آزادیخواهی و استقلال طلبی ویتنام، انقلاب چین، همچنین مبارزه با هیتلر شرکت کرد و همیشه برای آزادی جنگید. از آثار مشهور آندره مالرو که سالها وزیر اطلاعات فرانسه بود می‌توان «امید، عصری اعتنایی، ضدخاطرات و سرنوشت بشر» را نام برد.

استقلال جمهوري پاناما در سال 1903 میلادي
جمهوري پاناما استقلال در سال 1903 میلادي کامل خود را اعلام کرد. پاناما در سال 1501 میلادي بدست کاشفان اسپانیایی کشف کردند و در اوایل قرن 19 میلادي به تصرف کلمبیا درآمد. مردم پاناما از همان زمان جنبش آزادیخواهی خود را آغاز کردند. چندی بعد با ارائه طرحی برای تأسیس آبراه پاناما انقلاب مردمی در پاناما شدت گرفت. در ابتدای دهه 1960 میلادي مردم پاناما در برابر نفوذ و سلطه آمریکاییها مبارزه را آغاز کردند و همین امر موجب قطع رابطه پاناما و آمریکا شد.